

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/53/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015201158
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015201158.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: P.S.Y. s.r.o., so sídlom Alejová 1634/5, Košice - Západ, IČO: 47 473 266, právne zastúpeného: JUDr. Ladislav Mikloš, advokát so sídlom Vodná 6, Košice, proti žalovanému Colnému úradu Košice, so sídlom Komenského 39/A, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015, č. SCÚ KE/1124916/2015, TR 344/2015 zo dňa 09.07.2015 a č. 1296703/2015 zo dňa 17.08.2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/129/2015-44 zo dňa 16.03.2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/129/2015-44 zo dňa 16.03.2016 p o t v r d z u j e.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015 zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. SCÚ KE/1124916/2015, TR 344/2015 zo dňa 09.07.2015 a č. 1296703/2015 zo dňa 17.08.2015 zamietol. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal. Žalobou zo dňa 12.10.2015 doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.10.2015 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutí žalovaného č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015, č. SCÚ KE/1124916/2015, TR 344/2015 zo dňa 09.07.2015 a č. 1296703/2015 zo dňa 17.08.2015.

V odôvodnení rozsudku krajský súd k námietkam žalobcu týkajúcich sa nesprávneho doručovania rozhodnutia žalovaného č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015 uviedol, že žalovaný doručoval uvedené rozhodnutie v súlade s ustanovením § 16b ods. 4 zákona č. 289/2008 Z.z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 289/2008 Z.z.“), v zmysle ktorého rozhodnutie o uložení pokuty na mieste podľa ods. 3 sa odovzdá osobe, s ktorou sa o zistení porušenia tohto zákona spísala zápisnica; takéto odovzdanie sa považuje za doručenie podnikateľovi do vlastných rúk podľa osobitného predpisu. Preto pokiaľ žalobca namietal, že jedinou kvalifikovanou formou doručovania je doručovanie do vlastných rúk, čo je upravené aj v daňovom poriadku v § 31 ods. 3 alebo v správnom poriadku v §§ 24 a 25, takéto námietky sú podľa názoru krajského súdu irelevantné, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že zákon č. 289/2008 Z.z. v § 16b ods. 4 konkrétne upravuje, akým spôsobom sa rozhodnutie o uložení pokuty na mieste podľa ods. 3 doručuje. V danom prípade ide o doručovanie rozhodnutia upravené špeciálnym právnym predpisom (lex specialis derogat legi generali), a preto na doručovanie rozhodnutia, ktorým colný úrad ukladá podľa § 16b ods. 1 písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. pokutu za správny delikt nemožno aplikovať ustanovenia daňového poriadku alebo správneho poriadku tak, ako na to poukazoval žalobca v podanej žalobe. Žalovaný doručoval rozhodnutie č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015 zákonným spôsobom, a preto nemohlo dôjsť k porušeniu ústavných práv žalobcu.

Ďalej krajský súd skonštatoval, že predmetom súdneho prieskumu nemôže byť právoplatné prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, proti ktorému zákon pripúšťa podanie riadnych opravných prostriedkov, pričom žalobca proti rozhodnutiu žalovaného č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015 riadny opravný prostriedok nepodal. Prvostupňový súd preto podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015 zastavil. Z uvedeného dôvodu sa prvostupňový súd nezaoberal ďalšími žalobnými námietkami proti vyššie uvedenému rozhodnutiu žalovaného.

V podanej žalobe žalobca žiadal zrušiť aj rozhodnutia žalovaného č. SCÚ KE/1124916/2015, TR 344/2015 zo dňa 09.07.2015 a č. 1296703/2015 zo dňa 17.08.2015. Žalovaný Výzvou č. SCÚ KE/1124916/2015, TR 344/2015 zo dňa 09.07.2015 vyzval žalobcu podľa § 80 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon č. 563/2009 Z.z.“), aby v náhradnej lehote do 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy uhradil v prospech colného úradu pokutu vo výške 330 eur, ktorá mu bola uložená rozhodnutím č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015. Žalovaný rozhodnutím č. 1296703/2015 zo dňa 17.08.2015 podľa § 71 zákona č. 563/2009 Z.z. námietku žalobcu podanú proti Výzve č. SCÚ KE/1124916/2015 zo dňa 09.07.2015 zamietol.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného č. SCÚ KE/1124916/2015, TR 344/2015 zo dňa 09.07.2015 označeného ako „Výzva“ dospel k záveru, že obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 80 zákona č. 563/2009 Z.z. a taktiež k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1296703/2015 zo dňa 17.08.2015 bolo vydané v súlade s ustanovením § 71 zákona č. 563/2009 Z.z. Prvostupňový súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že v konaní o námietke proti Výzve vydanéj podľa § 80 zákona č. 563/2009 Z.z. sa žalovaný nemohol zaoberať námietkami, ktoré predchádzali vydaniu Výzvy, a ktoré smerovali len proti rozhodnutiu žalovaného č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015 a mohli byť žalobcom uplatnené podaním odvolania voči tomuto rozhodnutiu. Po žalobcom podanej námietke proti Výzve č. SCÚ KE/1124916/2015 zo dňa 09.07.2015 bolo povinnosťou žalovaného skúmať len, či boli splnené všetky zákonné predpoklady pre vydanie Výzvy podľa ustanovenia § 80 zákona č. 563/2009 Z.z. a či samotná Výzva obsahovala všetky formálne náležitosti predpokladané zákonom. Keďže žalobca na základe právoplatného rozhodnutia žalovaného č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015 pokutu vo výške 330 eur do 3 pracovných dní od doručenia rozhodnutia nezaplátil, boli splnené všetky zákonné predpoklady jednak pre vydanie Výzvy žalovaným, ako aj zamietnutie námietky žalobcu proti Výzve č. SCÚ KE/1124916/2015 zo dňa 09.07.2015.

Pretože rozhodnutia žalovaného č. SCÚ KE/1124916/2015, TR 344/2015 zo dňa 09.07.2015 a č.

1296703/2015 zo dňa 17.08.2015 sú podľa názoru krajského súdu v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, v prevyšujúcej časti žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

II.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie s odôvodnením, že krajský súd vyslovil nesprávny právny názor, pretože správne sa mala uplatniť zásada *Lex superior derogat legi inferiori*. Podľa názoru žalobcu zákon č. 289/2008 Z.z. je v základnom a zásadnom rozpore s Ústavou SR. Je to jediný zákon, ktorý umožňuje doručovať tak zásadnú listinu, akou je úradné rozhodnutie vo veci samej tretej osobe a nie účastníkovi konania. Ide o zásah do základných práv fyzickej alebo právnickej osoby, a to zásah do práva na spravodlivý proces (či už súdny alebo daňový alebo správny) podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uplatňovaním ustanovenia § 16b ods. 4 zákon č. 289/2008 Z.z. žalovaným dochádza k úplnému popretiu princípov právneho štátu, práva na spravodlivý proces, pod ktorým treba rozumieť aj doručovanie rozhodnutí. Štát vykonávajúci kontrolu prostredníctvom svojich inštitúcií má priestor na to, aby viedol riadne konanie o uložení sankcie za spáchaný delikt.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti v danom prípade po ukončení kontroly nebolo uskutočnené daňové konanie, v ktorom by žalobca mohol uplatniť svoje procesné práva. Najmä už v prvostupňovom konaní nedostal príležitosť predložiť všetky dôkazy a príležitosť zoznámiť sa so všetkými ďalšími predloženými dôkazmi a pripomienkami a vyjadriť sa k nim.

Žalovaný správny orgán postupoval v danom prípade spôsobom, ktorý nemohol viesť k vydaniu rozhodnutia na základe objektívne zisteného skutkového stavu, preto došlo aj k porušeniu princípov spravodlivého procesu, vrátane porušenia zásady rovnosti. Podľa názoru žalobcu opierajúc sa o judikatúru Ústavného súdu SR v napadnutom správnom, resp. daňovom konaní žalovaný porušil základné princípy daňového konania tak zásadným spôsobom, že tieto chyby konania mohli mať a majú za následok nezákonné rozhodnutie vo veci samej. V dôsledku uplatnenia opravných prostriedkov žalobcom tieto chyby napravené neboli. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody poukázal žalobca na porušenie základného práva žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z vyššie uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Žalovaný sa vyjadril k podanému odvolaniu s tým, že sa v plnom rozsahu pridržiava dôvodov uvedených v napadnutom rozhodnutí a z uvedeného dôvodu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu

nemožno priznať úspech a rozsudok krajského súdu je vecne správny.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.)

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo - na základe včas podaného odvolania žalovaného - preskúmať, či prvostupňový súd vecne správne rozhodol, keď konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SCÚ KE/985056/2015 zo dňa 19.06.2015 zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. SCÚ KE/1124916/2015, TR 344/2015 zo dňa 09.07.2015 a č. 1296703/2015 zo dňa 17.08.2015 zamietol.

Podľa § 16a písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. správneho deliktu sa dopustí ten, kto nepoužil elektronickú registračnú pokladnicu alebo virtuálnu registračnú pokladnicu na evidenciu tržby podľa § 3 ods. 1 alebo prijme tržbu na základe dokladu vyhotoveného elektronickou registračnou pokladnicou alebo virtuálnou registračnou pokladnicou, ktorý nie je pokladničným dokladom.

Podľa § 16b ods. 1 písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. daňový úrad alebo colný úrad uloží pokutu za správny delikt podľa § 16a písm. a/ až f/, j/, s/ a t/ od 330 eur do 3 300 eur.

Podľa § 16b ods. 3 veta prvá zákona č. 289/2008 Z.z. pokuty podľa odsekov 1 a 2 sa ukladajú na mieste

rozhodnutím.

Podľa § 16b ods. 4 zákona č. 289/2008 Z.z. rozhodnutie o uložení pokuty na mieste podľa odseku 3 sa odovzdá osobe, s ktorou sa o zistení porušenia tohto zákona spísala zápisnica; 18b) takéto odovzdanie sa považuje za doručenie podnikateľovi do vlastných rúk podľa osobitného predpisu, 18c) a to aj ak osoba, s ktorou bola spísaná zápisnica, 18b) odmietne rozhodnutie o uložení pokuty na mieste prevziať. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty na mieste možno podať odvolanie, ktoré nemá odkladný účinok. Pokuta je splatná do troch pracovných dní od doručenia rozhodnutia o uložení pokuty na mieste a možno ju zaplatiť aj v hotovosti.

Podľa § 71 zákona č. 563/2009 Z.z. daňový subjekt môže uplatniť námietku, ak to ustanovuje tento zákon. Ak tento zákon neustanovuje inak, o námietke rozhoduje orgán, voči ktorému námietka smeruje, a podanie námietky nemá odkladný účinok; proti rozhodnutiu o námietke nie sú prípustné opravné prostriedky.

Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z., ak daňový subjekt v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov alebo určenej v rozhodnutí správcu dane nezaplatil daň alebo neodviedol vybranú daň alebo zrazenú daň, správca dane ho môže vyzvať, aby daňový nedoplatok odviezol alebo zaplatil v ním určenej náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňového dlžníka o následkoch neodvedenia alebo nezaplatenia daňového nedoplatku. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky má odkladný účinok. Rozhodnutie o vyhovení námietke nemusí obsahovať odôvodnenie.

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje, na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva:

V danom prípade ide o doručovanie rozhodnutia upravené špeciálnym právnym predpisom (*lex specialis derogat legi generali*), a preto na doručovanie rozhodnutia, ktorým colný úrad ukladá podľa § 16b ods. 1 písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. pokutu za správny delikt nemožno aplikovať ustanovenia daňového poriadku alebo správneho poriadku tak, ako na to poukazoval žalobca v podanej žalobe. Žalobcove právo na doručenie rozhodnutia nie je možné vnímať právne neobmedzeným formalistickým spôsobom, ktorý by sa vymykal zmyslu právnej úpravy obsiahnutej v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ktorý by navyše nerešpektoval špecifiká vnútroštátnej právnej úpravy vzťahujúcej sa na preskúmanú právnu vec.

Správny súd pri hodnotení obsahu žalobcom vznesených námietok predovšetkým vo všeobecnosti považuje za potrebné zdôrazniť, že obsah právnej úpravy uvedenej v zákona č. 289/2008 Z.z. v znení platnom v čase jej prijatia, ale aj s prihliadnutím na obsahové zmeny v ustanoveniach § 16a, § 16b uvedeného zákona má zabezpečiť zákonodarcom sledovaný zámer uskutočňovania kontroly finančných operácií podnikateľských subjektov prostredníctvom elektronickej pokladnice a s tým súvisiaci operatívny procesnoprávny postup pri vyvodzovaní administratívnej zodpovednosti za správne delikty, skutkovými podstatami ktorých je porušovanie právnych predpisov daného právneho obsahu. Ide teda o osobitný charakter administratívneho konania, ktorého účelom je po zadovážení dôkazov vyvodiť sankčnú zodpovednosť právne účinným spôsobom, ktorým sa zároveň má sledovať zámer individuálnej a generálnej prevencie vo vzťahu k možným, aj opakovaným porušeniam kontroly finančných operácií podnikateľských subjektov, a to v záujme zabezpečenia fiškálnych záujmov štátu.

Popri danom hodnotení obsahu a významu právnej úpravy uvedenej v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku a z neho vyplývajúcich špecifik procesnoprávnych postupov správnych orgánov v oblasti administratívneho trestania (pri porušení právnych povinností v používaní elektronickej registračnej pokladnice podľa zákona č. 289/2008 Z.z. v procesnoprávnom prepojení na právnu úpravu

obsiahnutú v daňovom poriadku), odvolací súd v zásade súhlasí s tvrdením žalobcu, že aj v oblasti administratívneho trestania, majúceho zásadné črty trestného práva, je daný prienik právnych noriem Európskej únie do práva vnútroštátneho. Týka sa to aj obsahu žalobcom zdôrazňovaného článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý právnym „premostením“ cez článok 7 ods. 5 Ústavy SR má prednosť pred vnútroštátnym právom.

Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR preferuje vo vzťahu k procesným pravidlám administratívneho konania aj v konaní o správnych deliktoch potrebu aplikácie zásad a noriem trestného práva (napr. nálezy ÚS SR č. k. III. ÚS 231/2010, č. k. II. ÚS 134/2014), so zvýraznením práva na ústne prejednanie predmetu obvinenia. Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Rím, 04.11.1950 v znení protokolov č. 11 a 14 s dodatkovým protokolom a protokolmi č. 4,6,7,12 a 13) každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

Ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu, Colný úrad Košice v preskúmvanej právnej veci uskutočnil dňa 19.06.2015 v čase od 15:00 hod. miestne zisťovanie, o ktorom spísal zápisnicu č. SCÚ KE/985045/2015. Jej súčasťou je po realizovanom poučení zo strany zamestnanca prvostupňového správneho orgánu aj súvislé opísanie priebehu miestneho zisťovania, v rámci ktorého podľa obsahu predmetnej zápisnice bol daný priestor pre zamestnanca kontrolovaného subjektu (žalobcu) vyjadriť sa ku zisteným skutočnostiam o porušení právnych predpisov a naplnení právnych podmienok správneho deliktu podľa § 16a písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. V priamej novej ústnej konfrontácii pri miestnom zisťovaní dňa 19.06.2015 zúčastnený zamestnanec nevzniesol žiadne námietky proti obsahu zistení obsiahnutých v zápisnici o miestnom zisťovaní spracovanej colnými inšpektormi Colného úradu Košice. V bode 8 uvedenej zápisnice zo dňa 19.06.2015 (závery prijaté pri miestnom zisťovaní) je vo vzťahu ku kontrolným zisteniam o porušení právnych predpisov pri prevádzkovaní elektronickej pokladnice a vyvedení administratívnej zodpovednosti za správny delikt podľa § 16b ods. 3, prvá veta zákona č. 289/2008 Z.z. uvedené, že „s obsahom zápisnice bola zúčastnená osoba oboznámená a s jej obsahom súhlasí, čo potvrdzuje svojim podpisom. Zúčastnená osoba týmto vyhlasuje, že údaje, ktoré uviedla do tejto zápisnice sú pravdivé, správne, úplné a k výpovedi nebola donútená.“ Ide o formuláciu vzťahujúcu sa na osobu zamestnanca žalobcu, ktorá predmetné závery inšpektorov prvostupňového správneho orgánu odobrila svojim podpisom.

Ďalej v naznačenom smere, rešpektujúcim osobitný charakter konania o administratívnych deliktoch podľa § 16a až §16c zákona č. 289/2008 Z.z. odvolací súd konštatuje, že žalobca ani v samotnej žalobe, ani v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti vyvracajúce, resp. spochybňujúce závery prvostupňového správneho orgánu obsiahnuté v zápisnici o miestnom zisťovaní zo dňa 19.06.2015. Pri absencii relevantných právnych námietok spochybňujúcich predmet administratívneho trestania v danej veci, ktoré má jednoznačne povahu objektívnej zodpovednosti, neobstoja podľa názoru správneho súdu žalobné námietky požadujúce formálne vykonanie procesnoprávných úkonov (doručenie prvostupňového rozhodnutia) navyše za situácie, že skutkový stav bol v danej veci dňa 19.06.2015 na mieste predaja pri kontrolnom nákupe u žalobcu dôsledne zistený (pozri rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8S/44/2016 zo dňa 10.11.2016).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nepochybné z akých dôvodov dospel krajský súd k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby a k potrebe jej zamietnutia. Skutočnosť, že krajský súd nerozhodol o podanej žalobe v súlade s predstavami žalobcu, nemožno považovať za porušenie práva na súdnu ochranu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal najvyšší súd ako súd odvolací za to, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s

§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a odporcovi ich náhrada neprináleží zo zákona.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.